

és uráli népek rituáléjával, de mégis megteremtve egy alapvetően egységes hangvételt. Benedek Miklós szövegei a prózaversek erősödésével szikárabbak lettek, az első kötetre jellemző enyhe modorosságtól mindinkább szabadulni látszanak. Kérdéses, hogy az egyes szövegek önmagukban hogyan állják meg a helyüket, de a kötet kontextusában legtöbbször a mozaiknak egy darabkájaként nélkülözhetetlennek bizonyul. Mint korábbi kötetében, Benedek most is felidéz olyan költő-elődöket, mint József Attila, Kosztolányi Dezső, Weöres Sándor vagy épp Domonkos István. A *Mintha emberekből állna* egyszerre méltó folytatása és meghaladása a *Nem indul a hajónak*, olyan második kötet, amelyben a harmadik ígérete is benne rejlik.

Én az vagyok, ki nincsen is talán;
Egy álmom — mint egy asszony — oldalán
Elnyúltam egyszer, és azóta várom,
Hogy a való helyére lépjen álmom.
(Változatok egy orosz témára)